

Predmet C-259/24

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

12. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal judiciaire de Marseille (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

8. travnja 2024.

Tužitelj:

SAS Ténergie Développement

Tuženici:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille

[omissis]

RJEŠENJE O INCIDENTALNOM ZAHTJEVU

[omissis]

PREDMET: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT/DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES ET DROITS INDIRECTS DE MARSEILLE (DIREKTOR REGIONALNE UPRAVE ZA CARINE I NEIZRAVNO OPOREZIVANJE U MARSEILLEU, FRANCUSKA; U DALJNJEM TEKSTU: DIREKTOR REGIONALNE UPRAVE ZA CARINE), javna ustanova Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d'Azur-Corse (Međuregionalna carinska uprava za regije Provansa-Alpe-Azurna obala i Korzika, Francuska), javna ustanova Direction Régionale des Douanes de Marseille (Regionalna uprava za carine u Marseilleu, Francuska)

[omissis] u predmetu između:

TUŽITELJA U GLAVNOM I INCIDENTALNOM POSTUPKU

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [omissis]

[omissis] [podaci i zastupnik tužitelja]

TUŽENIKA U GLAVNOM I INCIDENTALNOM POSTUPKU

DIREKTORA REGIONALNE UPRAVE ZA CARINE U MARSEILLEU, [omissis]

MEĐUREGIONALNE CARINSKE UPRAVE ZA REGIJE PROVANSA-ALPE-AZURNA OBALA I KORZIKA, koju zastupa njezin direktor, [omissis]

REGIONALNE UPRAVE ZA CARINE U MARSEILLEU, koju zastupa njezin direktor, [omissis]

[omissis] [podaci i zastupnici tuženikâ]

[omissis] [postupovni elementi]

OPIS SPORA:

Grupa TENERGIE razvija solarne elektrane za proizvodnju električne energije u Francuskoj te upravlja njima.

Društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT nabavlja materijale koji su potrebni za izgradnju solarnih elektrana od dobavljača iz različitih zemalja. U 2013. odabralo je društvo UPSOLAR kako bi osiguralo koordiniranu proizvodnju solarnih ploča tajvanskog podugovaratelja, društva TYNSOLAR COP.

Od prosinca 2013. naponske solarne ploče uvozile su se u Fos-sur-Mer te su se puštale u slobodan promet i u potrošnju posredstvom društava Gontrand Frères i Kuehne Nagel, carinskih zastupnika zaduženih za deklaracije društva Ténergie Développement.

Nakon međunarodne istrage koju je Europski ured za borbu protiv prijevara (u daljnjem tekstu: OLAF) proveo 2014. kako bi provjerio carinsko podrijetlo fotonaponskih ploča koje se otpremaju iz Tajvana i uvoze u Europu, Administration des Douanes françaises (Uprava za francuske carine) proveo je provjeru uvoza društva TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Ta je uprava 15. listopada 2015. obavijestila društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT o ishodu istrage o povredi antidampinških propisa Unije: 15. prosinca 2015. izdana je obavijest o povredi zbog lažnih deklaracija o podrijetlu ploča uvezenih u razdoblju od 18. prosinca 2013. do 27. veljače 2014.

Prvi nalog za plaćanje poslan mu je 2. ožujka 2016.

Direction générale des douanes (Glavna uprava za carine, Francuska) je 21. studenoga 2019., nakon što je društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT pokrenulo postupak za poništenje, poništio nalog za plaćanje od 2. ožujka 2016. uz obrazloženje da se nije primijenilo pravo na saslušanje.

Zatim je tom društvu 11. prosinca 2019. dostavio novu obavijest o ishodu istrage.

Dana 26. kolovoza 2020. obavijestio ga je o povredi nepoštovanja propisa koji se primjenjuju u području carina.

Dana 16. rujna 2020. izdan je novi nalog za plaćanje [omissis] u iznosu od 2 405 887 eura (antidampinška pristojba u iznosu od 1 979 575 eura i kompenzacijska pristojba: 426 321 eura).

Direktor regionalne uprave za carine odbio je dužnikov prigovor 4. ožujka 2021.

Preporučenom pošiljkom uz povratnicu od 12. travnja 2021. društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT zatražilo je otpust antidampinških i kompenzacijskih pristojbi o kojima je obaviješteno u nalogu za plaćanje [omissis] od 16. rujna 2020. u iznosu od 2 405 887 eura.

Preporučenom pošiljkom uz povratnicu [od] 19. listopada 2021. direktor regionalne uprave za carine izdao je nepovoljno mišljenje.

Društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT pokrenulo je tužbom od 4. svibnja 2021. kojom se zahtijeva poništenje naloga za plaćanje postupak protiv Međuregionalne carinske uprave za regije Provansa-Alpe-Azurna obala i Korzika u pogledu međuregionalnog prihoda od carinskih pristojbi pred tribunalom judiciaire de Marseille (Prvostupanjski redovni sud u Marseilleu, Francuska).

Presudom od 9. svibnja 2023. tribunal judiciaire de Marseille (Prvostupanjski redovni sud u Marseilleu) odbio je zahtjeve društva TENERGIE DEVELOPPEMENT, koje je podnijelo žalbu protiv te odluke.

Uprava za francuske carine zaprimila je 18. svibnja 2021. novi zahtjev za otpust koji je podnijelo društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Glavna uprava za carine izdala je 16. rujna 2021. negativno mišljenje o tom zahtjevu za otpust.

Dopisom dostavljenim 29. studenoga 2021. konačno je odbila otpust pristojbi.

U skladu s nalogom sudskog ovršitelja od 25. veljače 2022., društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT podnijelo je tužbu pred tribunalom judiciaire de Marseille (Prvostupanjski redovni sud u Marseilleu) protiv Međuregionalne carinske uprave za regije Provansa-Alpe-Azurna obala i Korzika, Regionalne uprave za carine u Marseilleu i direktora Regionalne uprave za carine u Marseilleu kako bi se:

- proglasilo poništenje odluke o odbijanju u pogledu zahtjeva za otpust pristojbi koji je Uprava za francuske carine zaprimila 19. travnja 2021.;
- proglasio potpuni otpust antidampinških pristojbi, kompenzacijskih pristojbi i zateznih kamata;
- ako se to ne učini, Upravi za francuske carine naložilo da ponovno razmotri dokumentaciju i da je pošalje Europskoj komisiji na ispitivanje;
- Međuregionalnoj carinskoj upravi za regije Provansa-Alpe-Azurna obala i Korzika, Regionalnoj upravi za carine u Marseilleu i direktoru Regionalne uprave za carine u Marseilleu naložilo da mu solidarno isplate iznos od 50 000 eura na ime naknade štete.

Zahtijeva i da im se naloži da mu *in solidum* isplate iznos od 10 000 eura na temelju članka 700. Codea de Procédure Civile (Zakonik o građanskom postupku) te da im se naloži solidarno snošenje troškova.

Tvrdi da su francuska i tajvanska carinska tijela te carinska tijela Unije počinila pogrešku, da nije razumno moglo otkriti tu pogrešku i da je postupalo u dobroj vjeri.

Iz toga zaključuje da su ispunjeni uvjeti za otpust pristojbi.

Poziva se na pogrešku Uprave za francuske carine jer Europska komisija posredstvom OLAF-a, koji je imao dokaze na temelju kojih se moglo utvrditi da isporučene solarne ploče potječu iz KINE, nije provela detaljnije provjere i nije obavijestila društva koja su naručila te ploče. Osim toga, tvrdi da je Uprava za francuske carine, koja je provela provjere proizvoda koje je naručilo i koja je imala dokaze u tom smislu, trebala provesti detaljniju provjeru ili ga barem obavijestiti o svojim sumnjama u stvarno podrijetlo ploča tijekom prvih provjera provedenih 2014.

Tvrdi da nepodnošenje prigovora nakon provjere predstavlja aktivnu grešku Uprave za francuske carine u smislu članka 119. Carinskog zakonika Unije; da potvrde o podrijetlu iz Tajvana nisu bile poništene te da su i dalje bile dostupne na internetskoj stranici tajvanske gospodarske komore nakon carinske provjere; da tuženici nisu podnijeli dokaz da su tajvanska tijela počinila pogrešku zbog deklaracija podugovaratelja i društva UPSOLAR.

Ističe pogrešku tajvanskih tijela koja raspolažu sredstvima kako bi na licu mjesta provjerila mjesto proizvodnje materijala i koja nisu poništila potvrde o podrijetlu unatoč OLAF-ovoj istrazi na licu mjesta i informacijama primljenima nakon donošenja uredbe Unije iz 2014.

Poziva se na slučaj više sile jer gospodarski subjekt nije mogao otkriti tu pogrešku, s obzirom na to da ne raspolaže sredstvima za istragu i provjeru koja imaju francuska carinska tijela i tajvanska tijela.

Kad je riječ o činjenici da se pogreška teško mogla otkriti, podsjeća na to da je provedeni propis osobito složen u međunarodnom kontekstu koji MSP teško može razumjeti; da nije stručnjak za područje carina i da nije moglo provesti detaljnu analizu kako bi se otkrilo stvarno podrijetlo ploča koje su provjeravala tijela Zajednice.

Podsjeća na to da je prije uspostavljanja ugovornih odnosa s društvom UPSOLAR naložilo neovisnom društvu da provede kontrolu nad uvjetima u kojima je tajvanski podugovaratelj proizvodio solarne ploče. Pojašnjava da ga je društvo UPSOLAR obavijestilo o ishodu kontrola na licu mjesta koje su provela revizorska društva.

Tvrđi da je teret dokazivanja toga da je moglo otkriti stvarno podrijetlo ploča na Upravi za francuske carine koja se na to poziva. Tvrđi da OLAF-ovo izvješće iz studenoga 2014. ne sadržava nijedan element koji ide u prilog njegovu postupanju s ciljem izbjegavanja carina.

Poziva se na svoju dobru vjeru priznatu u zapisniku od 15. prosinca 2015.

Podredno, zahtijeva otpust pristojbi na temelju pravičnosti (članak 120. Carinskog zakonika Zajednice). Tvrđi da se nalazilo u posebnoj situaciji i da nije krivo za prijevaru ili očitu nepažnju; da su ispunjeni uvjeti za otpust pristojbi.

Navodi da je poduzelo potrebne mjere kako bi ograničilo poslovni rizik povezan s transakcijom na način da je provelo istrage i provjere na licu mjesta. Poziva se i na pogrešku u nadzoru tajvanskih tijela.

Krajnje podredno, tvrdi da su francuska carinska tijela povrijedila članak 41. Povelje o temeljnim pravima i članak 22. Carinskog zakonika Unije te da nije imalo pravo na saslušanje. Navodi da je do konačnog odbijanja otpusta došlo prije isteka roka od 30 dana u okviru prava na saslušanje o kojem je obaviješteno 21. rujna 2019. i istog dana kad je podnijelo svoja očitovanja.

Dodaje da je pretrpjelo štetu zbog nepovoljne odluke Uprave za francuske carine.

Uprava za francuske carine zatražila je da se ti zahtjevi odbiju. Traži da se društvu TENERGIE DEVELOPPEMENT naloži da joj isplati iznos od 3000 eura na ime nepovratnih troškova.

Tvrđi da se na temelju potvrde koju su izdala tajvanska tijela ne može dokazati carinsko podrijetlo robe u okviru antidampinškog zakonodavstva. Pojašnjava da se fizička provjera na TAJVANU o kojoj je riječ odnosila na ranije uvezene ploče.

Dodaje da zapisnik od 15. prosinca 2015. ne sadržava priznanje pogreške koju nije moguće otkriti, nego samo nepostojanje dokaza o zloj vjeri društva TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Osporava bilo kakvu pogrešku samih carinskih službi koju su počinile svojim aktivnim postupanjem. Tvrdi da nikada nije potvrdila gledište gospodarskog subjekta o podrijetlu uvezene robe. Odgovara da sama roba i popratni dokumenti nisu omogućivali da se u razdoblju od prosinca 2013. do svibnja 2014. dovede u pitanje njezino podrijetlo. Pojašnjava da prije primitka OLAF-ovih zaključaka nakon zadatka iz studenoga 2014. nije raspolagala elementima na temelju kojih bi se moglo utvrditi pogrešno podrijetlo robe; da tijela trećih zemalja nisu ovlaštena odlučivati o nepovlaštenom podrijetlu proizvodâ u okviru antidampinške politike tijela Unije te da ne postoji nikakav sporazum o suradnji između tajvanskih tijela i tijela Unije u tom pogledu. Iz toga zaključuje da se pogreška tajvanskih tijela ne može prihvatiti kao uvjet za otpust pristojbi. Dodaje da su OLAF-ovom istragom otkrivene prijevare u izdavanju potvrda o podrijetlu; da se pasivna greška ne može priznati jer nije prihvatila deklaracije iako je raspolagala elementima na temelju kojih je mogla otkriti pogreške u deklaracijama; da s obzirom na to da pogreška koju su počinila tijela nije ozbiljna, nije potrebno ispitati uvjet koji se odnosi na činjenicu da ona nije mogla biti otkrivena i uvjet dobre vjere gospodarskog subjekta.

Podredno, u pogledu pravičnosti odgovara da zla vjera dobavljača nije posebna okolnost za gospodarski subjekt, nego rizik koji je svojstven trgovini i koji može biti pokriven. Dodaje da propust njegova dobavljača, društva UPSOLAR, nije iznimna situacija koju bi Europska unija trebala dopustiti.

Krajnje podredno, poziva se na pogrešku u datumu navedenom na dopisu koji predstavlja odgovor Uprave za francuske carine i koji je poslan preporučenom pošiljkom uz povratnicu 26. studenoga 2021. Navodi da društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT nije navelo nove elemente u odnosu na one koje je iznijelo ranije.

Rješenje o završetku postupka doneseno je 27. ožujka 2023. i rasprava je zakazana za 11. rujna 2023.

U zahtjevu dostavljenom 29. kolovoza 2023. Uprava za francuske carine zatražila je opoziv rješenja o završetku postupka kako bi se mogla potvrditi presuda donesena 9. svibnja 2023.

Predmet je vraćen na pripremu za raspravu 23. listopada 2023.

U zahtjevu dostavljenom 22. listopada 2023. društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT zatražilo je da se Sudu Europske unije upute prethodna pitanja i da se postupak prekine.

U skladu s njegovim posljednjim incidentalnim zahtjevom dostavljenim 10. veljače 2024., društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT traži od suda nadležnog za prethodni postupak da:

- njegovu tužbu proglasi dopuštenom i osnovanom;

- slijedom toga, naloži oslobodjenje i/ili otpust pristojbi naplaćenih u iznosu od 2 405 887 eura, kao i zateznih kamata i kazni;
- po potrebi, na temelju članka 267. UFEU-a, Sudu Europske unije uputi sljedeći zahtjev za prethodnu odluku:

[omissis] [prethodna pitanja koja se ponavljaju u izreci]

- prekine postupak o tužbi sve dok Sud Europske unije ne donese odluku.

Tvrđi da je upotrijebilo brojna vanjska sredstva u okviru provedbe revizija posredstvom neovisnih društava; da je Europska komisija preko OLAF-a pokrenula međunarodnu istragu; da ga je Uprava za francuske carine trebala obavijestiti o skupu naznaka na temelju kojih se može pretpostaviti da su ploče mogle potjecati iz Kine; da Uprava za francuske carine nije ispunila svoju obvezu dužne pažnje; da je 24. veljače 2014. izvršila provjere dokumentacije i fizičku provjeru a da pritom nije istaknula nikakve nepravilnosti u pogledu podrijetla robe; da je Uprava za francuske carine prihvatila i potvrdila uvoz robe za puštanje u slobodan promet i potrošnju;

Tvrđi da je zatražilo pravo na otpust na temelju pogreške nadležnih tijela, kao i na temelju klauzule o pravičnosti; da je Uprava za francuske carine, koja ima ograničenu nadležnost, bila dužna poslati dokumentaciju Europskoj komisiji kako bi ona donijela odluku.

U skladu s njezinim posljednjim zahtjevom dostavljenim 9. siječnja 2024., Uprava za francuske carine traži da se utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za otpust na temelju članka 119. i članka 120. Carinskog zakonika Unije; da se utvrdi da je tekst članka 116. Carinskog zakonika Unije jasan i da ga nije potrebno tumačiti; da se utvrdi da zahtjev za otpust društva TENERGIE ne treba proslijediti Europskoj komisiji i da stoga valja odbiti njegove zahtjeve; da se odredi da će se o troškovima odlučiti naknadno.

Tvrđi da ne treba poslati dokumentaciju Komisiji jer smatra da nisu ispunjeni uvjeti koji se zahtijevaju člankom 116. Carinskog zakonika Unije; da Komisija nije povrijedila svoje obveze; da nije počinila grešku u smislu članka 119. Carinskog zakonika Unije; da su okolnosti slučaja povezane s ishodom istrage koju je provela Unija; da nikada nije potvrdila gledište gospodarskog subjekta o prijavljenom podrijetlu proizvodâ, ni u trenutku uvoza ni u trenutku naknadnih provjera koje su proveli ured u Fos-sur-Meru i regionalna istražna služba; da joj se ne može prigovoriti da je prihvatila potvrde o nepovlaštenom podrijetlu jer ti dokumenti ni na koji način nisu bili potrebni za uvoz; da francuska carinska tijela nisu počinila nikakvu aktivnu grešku jer nije imala razloga sumnjati u pogledu prijavljenog podrijetla te da nisu pogrešno primijenila primjenjive propise.

Za opširniji prikaz tužbenih razloga i zahtjeva stranaka upućuje se na prethodno navedena pismena.

OBRAZLOŽENJE ODLUKE:

U skladu s člankom 49. drugim stavkom Zakonika o građanskom postupku, „kad rješenje nekog spora ovisi o pitanju kojim se ističe ozbiljna poteškoća i koje je u nadležnosti upravnog suda, sud kojem je prvotno podneseno to pitanje prosljeđuje ga nadležnom upravnom sudu. [...]. Potonji sud prekida postupak do donošenja odluke o prethodnom pitanju.”

U skladu s člankom 378. Zakonika o građanskom postupku, „odlukom o prekidu postupka njegov se [tijek] odgađa na određeno vrijeme [ili] do nastanka događaja koji se njome utvrđuje”.

U skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,

„Sud Europske unije nadležan je odlučivati o prethodnim pitanjima koja se tiču:

- (a) tumačenja Ugovorâ;
- (b) valjanosti i tumačenja akata institucija, tijelâ, uredâ ili agencija Unije.

Ako se takvo pitanje pojavi pred bilo kojim sudom države članice, taj sud može, ako smatra da je odluka o tom pitanju potrebna da bi mogao donijeti presudu, zatražiti od Suda da o tome odluči.

Ako se takvo pitanje pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu [...].”

Člankom 116. Carinskog zakonika Unije određuje se:

„1. Podložno uvjetima utvrđenima u ovom odjeljku, iznosi uvozne ili izvozne carine vraćaju se ili otpuštaju na temelju bilo čega od sljedećeg:

- (a) previše naplaćenog iznosa uvozne ili izvozne carine;
- (b) robe s nedostacima ili robe koja nije u skladu s uvjetima ugovora;
- (c) greške nadležnih tijela;
- (d) pravičnosti.

[...]

3. Ako carinska tijela smatraju da bi povrat ili otpust trebalo odobriti na temelju članaka 119. ili 120., dotična država članica šalje dokumentaciju Komisiji na odlučivanje u svim sljedećim slučajevima:

- (a) ako carinska tijela smatraju da su posebne okolnosti nastale zbog neispunjavanja obveza od strane Komisije;

(b) ako carinska tijela smatraju da je Komisija pogriješila u smislu članka 119.;

(c) ako su okolnosti nekog slučaja povezane s nalazima istrage Unije koje se provela u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima, ili u skladu s bilo kojim zakonodavstvom Unije ili sporazumom koji je Unija sklopila sa zemljama ili skupinama zemalja a koji sadrži odredbe za provođenje takvih istraga Unije;

(d) ako je iznos za koji dotična osoba može biti odgovorna u vezi s jednom ili više uvoznih ili izvoznih radnji jednak ili veći od 500 000 [eura] kao posljedica greške ili posebnih okolnosti.

Neovisno o prvom podstavku, dokumentacija se ne šalje u jednoj od sljedećih situacija:

(a) ako je Komisija već donijela odluku o nekom slučaju s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem;

(b) ako Komisija već razmatra neki slučaj s usporedivim činjeničnim i pravnim stanjem.

4. Podložno pravilima nadležnosti za donošenje odluke, ako carinska tijela u razdobljima iz članka 121. stavka 1. samostalno otkriju da se iznos uvozne ili izvozne carine vraća ili otpušta prema člancima 117., 119. ili 120., ona vraćaju ili otpuštaju iznos na vlastitu inicijativu.

5. Ako situacija koja je dovela do obavijesti o carinskom dugu proizlazi iz prijave dužnika, povrat ili otpust se ne odobravaju.

6. Povrat ne dovodi do tog da dotična carinska tijela plaćaju kamate.

Međutim, kamate se plaćaju ako se odluka kojom se odobrava povrat ne provede u roku od tri mjeseca od dana kada je takva odluka donesena, osim ako je neispunjavanje roka bilo izvan kontrole carinskih tijela.

U takvim se slučajevima kamate plaćaju od dana isteka tromjesečnog razdoblja do dana povrata. Kamatna stopa utvrđuje se u skladu s člankom 112.

7. Ako su carinska tijela odobrila povrat ili otpust greškom, prvotni se carinski dug ponovno potvrđuje u mjeri u kojoj ne zastarijeva prema članku 103.”

Članak 119. – Greške nadležnih tijela

„1. U slučajevima osim onih na koje se odnosi članak 116. stavak 1. drugi podstavak i članci 117., 118. i 120., iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta ako je iznos koji odgovara carinskom dugu koji je prvotno prijavljen, kao

rezultat greške koju su počinila nadležna tijela, bio niži od dospjelog iznosa, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) dužnik nije razumno mogao otkriti takvu grešku; i*
- (b) dužnik je djelovao u dobroj vjeri.*

[...]”.

Članak 120. – Pravičnost

„1. U slučajevima različitim od onih iz članka 116. stavka 1. drugog podstavka i članaka 117., 118. i 119., iznos uvozne ili izvozne carine vraća se ili otpušta u interesu pravičnosti ako je carinski dug nastao pod posebnim okolnostima u kojima se dužniku ne mogu pripisati prijevara ili očita nepažnja.

2. Smatra se da posebne okolnosti iz stavka 1. postoje ako je iz okolnosti slučaja jasno da je dužnik u iznimnoj situaciji u usporedbi s drugim subjektima koji se bave istim poslom te da bez tih okolnosti ne bi pretrpio nepovoljan položaj naplatom iznosa uvozne ili izvozne carine.”

Kad je riječ o sporu pred prvostupanjskim sudom, protiv čije će se odluke koju treba donijeti moći podnijeti žalba, upućivanje pitanja Sudu Europske unije o tumačenju nije obvezno.

U ovom slučaju rješenje ovog spora ovisi o pitanju kojim se ističe ozbiljna poteškoća.

Naime, društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT smatra da je prilikom podnošenja robe carini dostavilo sve potrebne dokumente i osobito potvrdu o podrijetlu s Tajvana te da francuska carinska tijela, unatoč fizičkoj provjeri robe u veljači 2014. i pitanjima koja je postavio carinski zastupnik, nikada nisu izrazila ni najmanju zadržku niti istaknula bilo kakvu nepravilnost u pogledu podrijetla robe; da je stoga prihvatilo i potvrdilo uvoz robe za puštanje u slobodan promet i potrošnju.

Stoga smatra da prihvaćanje carinske deklaracije za robu o kojoj je riječ koja je razvrstana u pogrešnu carinsku tarifu upućuje na grešku u smislu članka 119. Carinskog zakonika Unije.

Usto navodi, s jedne strane, da su od trenutka kad je OLAF pokrenuo istragu tijela Unije i francuska tijela znala za rizike povezane s uvozom te su trebala upozoriti gospodarske subjekte na postojeće rizike; s druge strane, da je Uprava za francuske carine, čija se provjera uglavnom temeljila na zaključcima međunarodne istrage koju je proveo OLAF i koji odgovaraju upravo kriterijima iz odredbi članka 2. i 20. Uredbe Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997., trebala prosljediti svoj zahtjev za otpust Europskoj komisiji.

U tom je pogledu važno podsjetiti na to da se u OLAF-ovu izvješću navodi da je OLAF 24. studenoga 2014. od tajvanskih carinskih tijela primio podatke o pretovaru preko Tajvana u Europsku uniju više od 1200 kontejnera koji sadržavaju solarne ploče koje potječu ili su otpremljene iz Narodne Republike Kine. Ti su se podaci odnosili na uvoz u slobodnu zonu (carinska deklaracija F1) u Tajvan i ponovni izvoz njegove robe iz slobodnih zona Tajvana (carinska deklaracija F5). Prva analiza podataka koje je dostavio OLAF pokazala je da se ukupno 925 pojedinačnih kontejnera koji sadržavaju solarne ploče moglo povezati s uvozom u Europsku uniju koji su prijavile države članice.

Slijedom toga, kako bi se poštovao cilj mehanizma kojim se nastoji omogućiti Komisiji da osigura ujednačenu sudsku praksu Zajednice u tom području i da izbjegne svaku prepreku dosljednoj primjeni Carinskog zakonika Unije, društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT ima pravo postaviti pitanje je li Uprava za francuske carine trebala osigurati da se dokumentacija pošalje Europskoj komisiji.

Stoga je u interesu dobrog sudovanja da se postupak prekine i da se Sudu Europske unije koji je nadležan za odlučivanje upute sljedeća prethodna pitanja koja je postavilo društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[omissis] [tekst prethodnih pitanja koja se ponavljaju u izreci]

[omissis] [elementi nacionalnog postupka]

SLIJEDOM NAVEDENOG:

[omissis] [nacionalni postupak]

NALAŽE SE da se Sudu Europske unije u svrhu odlučivanja upute sljedeća prethodna pitanja koja je postavilo društvo TENERGIE DEVELOPPEMENT:

1. U slučaju da društvo tužitelj, kao u ovom slučaju, ispunjava uvjete iz članaka 119. i 120. Carinskog zakonika Unije, treba li članak 116. tog zakonika tumačiti na način da se njime nadležnim nacionalnim tijelima propisuje obveza slanja dokumentacije o zahtjevu za otpust pristojbi o kojima je obaviještena Europska komisija?
2. Ako bi se odgovorilo da ta nacionalna tijela imaju ograničenu nadležnost u takvom slučaju, može li povreda obveze slanja dokumentacije o zahtjevu za otpust Europskoj komisiji dovesti do otpusta naplaćenih pristojbi i kazni?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, može li se načelo prema kojem država članica treba nadoknaditi štetu prouzročenu pojedincima zbog njezine povrede prava Europske unije, pod uvjetom da joj se ona može pripisati u cijelosti, primijeniti ako je ta država članica pogrešno primijenila članak 116. Carinskog zakonika Unije, iako se smatra da se obvezom slanja dokumentacije o zahtjevu za otpust pristojbi koja se njime propisuje

dodjeljuju prava pojedincima, da je ta povreda dovoljno ozbiljna i da postoji izravna uzročna veza između te povrede i štete koju je pretrpjela oštećena osoba?

[*omissis*] [prekid postupka]

[*omissis*] [elementi nacionalnog postupka]

RADNI DOKUMENT